

упорядкування і творення термінів вивчає термінознавство. Термін як носій поняття є одиницею наукового мислення і має відповідати таким вимогам: 1. Він співвідноситься з певною логіко-понятійною сферою. 2. Є складником замкненої терміносистеми. 3. Має бути однозначним. 4. У терміна відсутній емоційно-експресивний компонент.

На перший погляд все просто, але існує безліч актуальних проблем у сфері українських термінів.

Серед власне лінгвістичних проблем, пов'язаних з розбудовою українських термінів, що містять специфічні національно мовні риси, на сьогодні можемо виокремити такі: 1) опрацювання критеріїв «знеросійщення» сучасних терміносистем, у зв'язку з чим вимагає опрацювання проблема росіянізму в українській термінології; 2) виявлення англіцизмів (американізмів) у різних терміносистемах і наукове обґрунтування доцільності їх ужитку; 3) з'ясування ролі й місця інтернаціоналізмів та їх національних відповідників у різних терміносистемах; 4) способи відбору назв предметних дій; 5) способи відбору найменувань предметних ознак; 6) орфоепічні й орфографічні проблеми.

Рішення цих проблем важливе для підвищення патріотизму та національної самосвідомості, навіть інтелігентності, покращення соціально-професійного самоусвідомлення, виконання обов'язку перед державною мовою, без якої ми не зможемо існувати.

Крикун О.
НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМАТИКА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

На тлі економічних проблем, над вирішенням яких заклопотана вся Україна, суспільство час від часу збурюється на тих чи інших мовних проблемах. Стає очевидним те що, мова в Україні сьогодні стала чимось важливішим, ніж просто засіб спілкування. Мовна проблематика стосується більш глибокої колективної та етнічної психології. Крім основного засобу спілкування, кожна мова виконує функції також і ідентифікації людини, окремого соціуму та етносу загалом. Більше того, мовні групи найчастіше розрізняють не по володінню її представниками певною мовою, а саме за їх відношенням до мови. В Україні склалась така ситуація, що практично всі етнічні українці досить добре володіють російською мовою, але не вважають себе російськомовними, пов'язуючи себе з українською мовою.

У науковому середовищі не мова, а саме певний стереотип поведінки, та система суспільних цінностей вважається основним аспектом самоідентифікації етносу, проте проблематика мови, що склалась в сучасній Україні, має опосередкований вплив на менталітет. Як в офіційних державних виданнях, так і в публіцистичних працях українських та закордонних журналістів, яскраво визначається вплив мовного питання на загострення етносоціальних відносин в

Україні. Основною проблемою вважається невизначеність питання з державною мовою, це питання не тільки не вирішилось після прийняття відомого закону «Про засади державної мовної політики», навпаки, більшість політологів вважають, що даний закон лише загострив ситуацію в державі. Докладний аналіз преси, не дав можливості вирішити проблеми формування конфліктів, пов'язаних з невизначеністю мовного питання в українському суспільстві.

Для більш чіткого визначення відмінностей в мовному середовищі, варто порівнювати людей, які свідомо користуються тією чи іншою мовою. Найбільш поширена українська мова, звичайно, в Західній Україні та Центральній Україні, а більша частина жителів Сходу і Півдня України переважно спілкуються російською. І в психологічно – суспільному плані між цими групами існує досить суттєва різниця не тільки в мовному, але й в соціальному розвитку. Проблему слід розглядати набагато глибше. Полягає вона в тому, яка саме з моделей організації соціуму – общинно-російська або західно-індивідуалі-стична створить вплив на українське суспільство. Варто кількісно оцінити в Україні співвідношення російськомовного та україномовного населення. Вже тоді можна спробувати більш правдиво пояснити те, чому не можливо провести радикальні реформи в мовному законодавстві. Адже зрозумівши менталітет, який домінує в нашій державі, можна вирішити не тільки проблематику саме мовного питання, але і подальший стиль розвитку України.

Звичайно, неможливо однозначно стверджувати, що існує та чи інша чітка і однозначна кореляція між обраною людиною мовою та розумінням ролі держави економіки було б дуже ризиковано. Одне з основних питань в Україні – це вибір ефективної економічної моделі.

З усього населення, українській мові віддають перевагу лише 43,9%. Можна сказати, що Україна ще не досягла суто українського менталітету. Тому дуже серйозним залишається питання вирішення мовної та етносоціальної проблематики в державі – Захід та Схід, мають принципово різні погляди на ці питання, тому всі реформи через певний час зведуться нанівець. Варто завжди враховувати, що Україна стала двохменталітетною. А якщо силоміць нав'язати людині погляди, то вона їх скоріш за все відкине.

Куліш О.О.
НТУ «ХП»

«СУРЖИК – ХВОРОБА ЧИ НІ?»

Сьогодні перед українською нацією постає важливе питання: «Чи є такий поширений мовленнєвий феномен як суржик загрозою для розвитку української мови? Або ж його слід розглядати як елемент поступу та еволюції словотворення?» Безумовно, приниження української мови впродовж багатьох десятиліть і насаджування російської позначилось на усному та писемному мовленні її носіїв. Поряд з цим «..суржик формувався і серед носіїв української